

به (عوقولی عه شه ره) ناویان بردوه و هه مویان له فه یزی خوایی به وه زانیوه و ئاخیرینی ئه وانیهان به ئه قلی فه ععال ناو بردوه.

به بروای شیخی ئیشراق، نوری عه ره زی بریه تی به: له رونا کایی مه حسوس وه کو نوری (روژ): خور، ئه سته ره، ئاگر، - تاریکایی جه وه ره ریش بریه تی به: له (ئه جسمام) و اتا: شتگه لی که بشی ئاماژه بان بو بکری و جینگای عه ره زین. شیخ ئه مانه ی به (به رزه خ نیو ناوه یا ناو بردوه)، تاریکایی عه ره زیش شتگه لیکن که بتوان بچنه سه ر (ئه جسمام) وه کو ره نگ و بین و تام و تورشی و شیرینی و سویری یا سوکی، قورسی، و سه نگینی و هی تر، که شیخ به بیژه ی: (هه یهت) قسه ی لی کردون.

نوخته: له ساله کانی ۳۳ و ۱۳۳۴ هه تاوی که له فیرگه ی گوندی تورجان ئه م خویند له پال کوله که ی مزگه وته که، لای هه زره تی حاجی بابا شیخی سه یادهت (سه روک) وه زیرانی کو ماری کوردستان، مه هاباد) دانیشتبوم قسه ی خواناسانی بو ئه گیرامه وه و باسی عیرفانی ئه کرد، منیش عه رزم کرد ئه ری قوربان! تو لات وایه، وجود ئه سله یا ماهیهت ئه ویش فه رموی: وجود ئه سله، منیش وتم: قوربان تو ئیستا له عیرفان ئه دوای، دیاره، له سه ره و رچه ی، شیخی ئیشراقیشی و زیباری ئه وت لا په سه نده و ئه ویش فه رمویه تی: (ماهیهت) ئه سله و راپشی گه یاندوه که بروای من له ریگای ریازهت و عیرفان و عه یان و دیننه وه، به دهس هاتوه، نه ک هزرو ئه ندیشه وه، که وایی به هیچ ته شکیکی موشه کینکینک له دلّم ده رناچی، تازه ئیمام فه خری رازی خوی لی بی رازی به و هه موه زانایی و بیرتیژی یه وه، کاتی چاوی به ته لویحاتی شیخی ئیشراق، که وتوه گریاوه که بوچ به ریگای شیخی ئیشراقا، نه رویشته وه، ئه ی تو چلون؟ بروات به ئه ساله تی وجود) ه - به داخه وه بانگی شیوانیان داو ده رفهت بو شی کردنه وه ی باسه که نه ما.

مه عادوگه یشتن به خوا: شیخی ئیشراق هه مو شادی و خوشی و به خته وه ریک، له م جیهانه دا به ده نگ دانه وه یه ک، له شادی ئیشراق کردن و عیرفان، دا ئه نی ههروه ها

به‌ره‌ی مروّف یا نه‌فسی مروّف به‌سیّ تاقم دائه‌نیّ.

۱ - تاقمیّک به‌خته‌وه‌ره، چونکا له ژیانی ئەم جیهانه‌دا گه‌یشتونه‌ته پله‌ی پاکی و بیخه‌وشی.

۲ - تاقمیّک به‌خته‌وه‌رنین، که ده‌رونی ئەوان له‌م جیهانه‌دا به‌ ئاکاری نه‌زانی و شه‌رو شور و تاریک و ره‌ش هه‌لگه‌راوه.

۳ - قاقمیّک ئەوانه‌ن که له‌ ژیانی ئەم جیهانه‌ به‌ ویلایه‌ت و ئیشراق و پروناک بونه‌وه گه‌یشتون، ئەمانه‌ خو‌اناسان و حوکه‌ما، یا موته‌ ئەله‌پینن.

شیخی ئیشراق لی‌ره‌دا، به‌ره‌ی مروّف په‌ند ئەداو ئاموژگاری ئە‌کا و فه‌رمویه‌تی: مروّف ئە‌بیّ ریژی ژیانی ئەم جیهانه‌ی له‌ به‌ر چاو بیّ و بوّ پاکی و بیخه‌وشی خوئی بکوژی، تا وه‌ کو په‌ری پاک بیّ و به‌ خواو (نورالانوار) بگا و سود وهر بگری.

چریکه‌ی ته‌مسیلی: ئەم چریکانه‌ پرو ته‌ژین له‌ ره‌مزی سو‌فیانه، که ئەز موده‌ی رو‌حی تابه‌تیک له‌ وانه‌دا به‌ زمانیکی زور، ره‌مزی قسه‌ کراوه، ئەم چریکانه‌ له‌ زور باره‌وه‌ له‌ چریکه، ره‌مزی په‌ کانی سه‌ته‌ کانی ناوه‌ راستی ئوروپا، وه‌ کو (پارسی‌فال)، ئەچی. بو‌ینه: (ئاوازی په‌ری جو‌بره‌ئیل که له‌ گه‌ل چریکه‌ کانی تری شیخی ئیشراق له‌ زور شتا، هاو به‌شه، ئەمه‌ خوئی دو به‌شه‌ له‌ به‌شی په‌ که‌م دا فه‌قی یا قاره‌مانی چریکه: (ته‌مسیلی) په‌ که، له‌ حه‌ کیم و زانا په‌ ک قسه‌ ئە‌کا که: (په‌غه‌مبه‌ری ده‌رونی ئەو) وه‌ کو ری‌نوینی ئەو، بو‌گه‌ یشتن به‌ راستیه‌ کان، له‌ و زانا په‌ ته‌ پرسی: مالی له‌ کوئی په‌؟ ئەویش له‌ وه‌ لامیدا ئە‌لی: (که‌س نه‌زان ئاوا) که‌ له‌ راستیدا سه‌ر زه‌وینی خه‌یالی په‌وه‌ له‌م جیهانه‌دا، و جو‌دی نییه‌یانی: له‌ جیهانی سیّ ره‌خی: (سیّ بو‌عدی) بانتره، جادوای ئەوه‌ی فه‌قیکه‌ زانی مامو‌ستا له‌ کوئی وه‌ هاتوه‌، سه‌باره‌ت به‌ هه‌مو سوینگه‌ کانی زانست و حیکمه‌ت پرسیاری لی‌ده‌ کا وله‌ به‌شی دو‌ه‌می: (ئاوازی په‌ری جو‌بره‌ئیل) دا فه‌قیکه‌ به‌ مامو‌ستا ده‌لی: (ئیسمی ئە‌عظم) م فی‌رکه، ئەویش له‌ سه‌ره‌ تاوه‌ زانستی (جه‌فری) فی‌رئه‌ کا، که‌ زانستی ده‌رونی، به‌ واتای نه‌ینی پیت و بیژه‌یه، له‌ ری‌نگای ره‌مزو ته‌مسیلی عه‌ده‌دی ئەوانه‌وه‌یه.

له پاشان فەرمویەتی: خوا بیژە و کلیمە ی وە کو پەری خولقاند، پیتی ئەعلای خولقاند
 که زور له پەری بانترە، هەر وە کو نورو تیشکی خور، له تیشکی ئەستیرە زیاترە و
 زورترە، مروفیش پیتی که له خوا و ئاوازی پەری جوهره ئیل. جیهانی تاریکایی و نیسی یا
 (مەغریب: روژ: خوراوا) سبەرو نیسی و تاریکایی بالی چه پی جوهره ئیلە، هەر وە کو
 جیهانی نورو روناکایی مەله کوتی یا: (روژ یا خور هەلات) دەنگ دانە وە بی که له بالی
 ئەو، بەم جوهره هەمو بونە وە ریک لەم جیهانە دا له ئاوازی پەری جوهره ئیل بەدی هاتو،
 له سونگە ی کلیمە و ئاوازی پەری ئەم پەری یە، وە نیری یک بون له خودایە، که بەرە ی
 مروف پە یا بوو و هەر له سونگە ی که لیمە شه وە، و اتا: بە ناوی خوا یە که مروف پی ئە گا
 و ئە چی تە وە سەر بنەرە تی دار یژ راوی خو یی و ئە چی تە وە لای خوا ی خو یی.

زور بە ی رودا وە کانی چری که ی تە مسیلی شیخی ئیشراق بە تایبەت له چری که ی:
 (غوربە ی غەربییە) دا، که له و دا، دا که و تنی مروف بو ناو جیهانی مادە: - (ئە نبوژە نی) بە
 رەمزی غوربەت و دورە وە خستن بو رە خسی مە غریب: (روژاوا) بە یان کراو، لەم
 چری که دا، ئەم دا که و تە و که و تە خوارە و یە، بە و پتە ی که و تە خوارە و ی مروف بو ناو
 چالاً و ی یک له شاری (قیرە وان) دا تە عبیر کراو - قیرە وان شاری که له تونس، که ناو نەندی
 کاروانی بازرگانی بوو و ناو بو ولاتی که کیوی سەوزی ئە تلە سی: (ئە خضەر) له با کوری
 دایە، سەری نوختە ی خور اوای جیهانی ئیسلامە تی بوو.

جینگای ئە سلێ ئەو، که له و یۆه رویشتو، ئارەزوی وابو، که دوبارە بگەر ی تە وە ئەوی
 که: (یە مەن) ه، که لای راستە وە یە و رەمزی خور هەلات: (یە مەن) بە واتای (لای راستیشە).
 یە مەن لە زمانی عەرەبدا: بە واتای: دەسی راستیشە و بە واتای خور هەلاتی نور گە لیشە،
 چونکا ئە گەر که سی رو بە با کور: شیمال راوەستی خور هەلات ئە که و پتە لای راستە ی،
 نوسەرانی ئیسلامە تی ئە وە یان له گەل لای راستە ی شیو ه لیک که حەزەرە تی موسا پی تە مە بر
 له ویدا بانگ کردنی خوا ی بیستو و هەر وە ها له گەل حیکمە تی حەزەرە تی سلیمان

پیغمبر: حکیمه تی ساز دراو له سهر بنه رته تی وه حی و ئیشراق به یه ک واتای زانیوه. (یه مهن) به لای خاچدارانه وه به واتای: گولّی سور، یاروز: نکروسیان هاو): یارانی گولّی سور و خاچه، له سه ته ی ۱۶ ی زاینی دا که (ئورو پایان) پهیره وی چوری برایه تی باتنی دینی و فهلسه فی بون، ماموستا کان ئه وانه یان بو به دهس هیئانی مه عریفه ت ئه نارده، یه مهن: (یه مهن: کولّه که زیرینه، هه سونه زهرین، کولکه زیرینه، رنگین که مان، قه وس و قه زح - ه.

نوره که ش واتا: (نه فس) بهر له جیا بونه وه، له و شوینه وه که وتونه ناو جیهانی: (ئه نبوزه نی) ههر وه کو که وه هری مه له کوتی و په ری یه ک، که له ویدا لانی هه بویی. له سه ره تای ئه م چریکه یه دا نوسراوه: بو عه لی سینا ئه و زانا بلیمه ته کورده که پشتوته سهر چاوه ی حکیمه تی ئیشراق، به لام به ته واوه تی بویی دهر نه که وتوه و باش بویی که شف نه بووه.

نوکنه: سه رنج راکیشه ئیمام فه خری رازی که یه کیک له گه وره ترین موخالپانی فهلسه فه یه و له گه ل شیخی ئیشراقیشا هاوال فه قی بووه کاتی چهن سال دوای ئه وه و دوای مه رگی شیخی ئیشراق نوسخه یه ک له کتیبی (تلویحات) ی شیخی ئیشراقی بو دینن ئه ی گری و ماچی ئه کا و بو یاد و بیره وه ری ئه و دو سه، هاوال فه قی یه ی خوئی که ئاوا رچه یه کی به دزی ئه و دو سه، زانا بلیمه ته گرتبوه بهر، گریاوه و فرمیسیکی به خور له چاو هاوتته خوار، شیخی ئیشراق حکیمه تی ئیشراقی زیندو کردوته وه و به که مالی گه یاندوه، ئیشراق یا حکیمه تی ئیشراق فهلسه فه ییکه له فهلسه فه ی ئه فلاتون و حکیمه تی نه و ئه فلاتونی: (حه وزه ی عیلمی ئه سکه نده رییه) سهر چاوه ی گرتوه، زیندو کاره وه و بره و ده ری ئه م حکیمه ته یه، له ئیسلاما، شیخی ئیشراقه، ئه م فه یله سوفه بیجگه له وه ی که له فهلسه فه ی ئه فلاتون و نه و ئه فلاتونی که لکی وه رگرتوه و له حکیمه تی باو له کوردستان و ئیران به تایبته له فهلسه فه ی موته مایل به عیرفان که له رچه ی زه رده شتا هه بووه، شیخی

ئیشراق ئەو هی به (هه وینی خه سه روانی ناو بردوه و سوره وردی سودی لیوه رگرتوه) که وایی فهلسه فهی شیخی ئیشراق جوړی گولوه و چینه له هی ئەفلاتونیان و ئاینی زهرتوشت پیغمبهری کورد، هه ر چهند ئەو خوئی فهرمویه تی: سه ر له نوئی حاله تی وه حده تم به (الحکمة اللدنیة و الحکمة العتیقة) داوه، بنه ر تهی ئەم ری بازو رچه یه، که بیشتن به حه قیقت و راستیه له ریگای که شف و شهود و ئیشراقه وه. ئەم فهلسه فه به (فهلسه فه و حکمه تی ئیشراق) به ناوبانگه.

حیکمه تی ئیشراق: هه ندی که س به ردیان بو سوره وردی فری داوه که له ئاینی بیخه ووشی ئیسلام وه رگه راوه و به ره و ئاینی زهرتوشت ئاوری داوه و سه ر له نوئی وه ردی داوه، به لام له راستیدا وانه بوه وشتی وانه فه و ماوه، هه ر وه کو له به را رون کراوه، سوره وردی ته مسیل گه ل و ره مزی زه رده شتی بو به یانی بیرو رای خوئی زور له به ر چاو زه ق داناوه.

هه ر وه کو (جابری کوری حه یان) یش به ر له و ره مزه کانی (هیرمیس) ی به کار هیناوه، دیاره ئەمه نیشانه ی ئەوه نه بوه که به دزی ئاینی پیروزی ئیسلام دواوه و خوئی لیگوراوه، ئەمه گونجاوی و خونجاوی ئیسلامه، که بوته هوئی ئەمه که ئەو بروایانه له ناو خوئاگوم بکا، له و ناوه و باری دهرونی ئیسلامه تی ئەم شیاوی بهی پیدراوه، تا له حکمه تی ئاینی بهرو، ته ک نه دا به و لاوه، چونکا هه موی له قورئانا هیناوه و شیخی ئیشراقیش به راسته و پاسته کردن، لهوی دهر هیناوه، خه لکی به په یهرو، به دوی خوئی داوه، به قسه ی (ماسینیون) روحانی یهت، له ئیسلاما، وه کو نورو تیشکیک له گه لانی کوردو ئیرانی داوه و جیهانی دیاری له پشتی مهنشوری درهخشانی چریکه ی کوئی خوئی، وه بهر تی روانی و نوری چاو داوه. (۱)

گرینگترین رافه‌ی حکمه‌تی ئیشراق: ئەوانه‌ی واکتیبی (حیکمه‌تی ئیشراق) یان رافه کردوه.

۱ - شاره‌زوری شه‌مه‌دین) نوسه‌ری (نزهه‌ الارواح و روضة الافراح)ه، ئەم په‌راوه ژیناوه‌ری (ژیان نامه‌ی) شیخی ئیشراق و میژوی فه‌لسه‌فه‌یه‌و کتییکی زور گرینگ و جینگای بروایه، که له‌ سالی ۱۳۱۷ی هه‌تاوی له‌ لایه‌ن (ضیاء‌الدین) ده‌ری یه‌وه، کراوه‌ته پارسی و له‌تاران له‌ چاپ دراوه.

ئەم شاره‌زوری یه، فه‌قی و یارمه‌تی ده‌رو هاوکاری شیخی ئیشراق بووه.

۲ - قطب‌الدین شیرازی - ئەم زاناو حه‌ کیمانه‌ش (صدرالدین شیرازی و هادی سه‌به‌واری و شیخ ئەحمه‌د ئیحسائی، دانه‌ری مه‌سه‌له‌کی شیخییه‌ و زانایانی تریش به‌دوی رچه‌و ریبازو بروای شیخی ئیشراق که‌وتون و که‌وتونه‌ته به‌ر شوین دانانی فی‌رگه‌ی ئیشراق، رافه‌ی قوتبه‌دین شیرازی به‌ ناوی شه‌رحی باو، که‌وته‌ ناو، بو به‌ده‌رس و باو، چاپی سه‌نگی کوته‌ی (حکمه‌ الاشراق) ئەم کتییبه‌ به‌ نرخه‌ له‌ خولی قاجاری یه‌کانا، له‌ فی‌رگه‌کانا به‌ ده‌رس ئەوترایه‌وه.

شه‌رحی قوتبه‌دین شیرازی و کوبه‌ی مه‌لاصه‌دراکه‌سی سه‌ته‌ دره‌نگ‌تر نوسراوه‌ته‌وه، به‌ که‌ناره‌ی (حکمه‌ الاشراق)ه‌ وه‌یه.

نوخته: نیزیک کردنه‌وه‌ی بیرو رای ئیبنی‌سینا به‌ سوره‌وه‌ردی له‌ لایه‌ن قوتبه‌دین شیرازی یه‌وه‌ ورده، دامه‌زراو له‌ لایه‌ن مه‌لاصه‌دراشه‌وه‌ بته‌وکرا. ئەشی بیژین قسه‌ کردن له‌ نور و نمودگه‌لی نور لای ئیشراقیان پله‌یی گرینگی هه‌بوه، بویی له‌ سه‌ته‌ی ناوه‌راستا، عه‌لامه‌ که‌ماله‌دین کورد، ئەبو فه‌تح (موسا) کوری ئەبولفه‌زل، یونس کوری محه‌مه‌د کوری مه‌نعه‌ کوری مالیک کوری محه‌مه‌د له‌ رافه‌و شه‌رحی‌کاکه‌ له‌ سه‌ر کتییی (المناظر) کوری (هه‌یثم) نوسیویه‌تی و مه‌به‌ستی (کولکه‌ زیرینه‌ی) شی کردوته‌وه، ئەم که‌ماله‌دینه‌ کورده، فه‌قی قوتبه‌دین شیرازی بوه.

۳ - شاره زوری (ئیبینی که مونه) رافه ی له سهر ئەم دوشه رحه: (الصحائف، تهلویحات) کتیبی شیخی ئیشراق نوسیوو.

شاره زوری ئیبینی که مونه: - (عزالدوله) سه عد کوری مه نصور کوری سه عد کوری حه سن کوری هه بیه توللا کوری (که مونه) ی شاره زوری کورده، ئەم زانافه یله سوفه، ناو داری ئاخری سه ته ی حه وته مه. هه ندی لایان وایه له ۶۸۳ یا له ۶۹۰ ی مانگیدا بارگه ی به ره و لای خوا تیکناوه.

ئەم زانایه خاوه نی شوبهه ی به ناو بانگه له (ته وحیدا) خوا به یه ک زانین، که (صه دره دین شیرازی) له شهرحی (هیدایه) و (لاهیجی) له گه وهه ری مورد، ئەمه یان هیناوه و ره دیان له سهر داناوه.

نوسراوه کانی ئیبینی که مونه ی کوردی شاره زوری ئەمانه ن:

- ۱ - رافه و شهرح له سهر ئەم دو پهراوه یه (شهرخ الصحائف) و (تهلویحات).
- ۲ - ته نقیح البحات فی البحث عن الملل الثلاث.
- ۳ - رافه و شهرح له سهر شهرحی ئیشاراتی ئیبینی سینا.
- ۴ - عه للآمه حیللی له سه ته ی هه شته ما تهلویحاتی سوره و وردی رافه کردوه.
- ۵ - جلاله دین له سه ته ی نوهه ما، رافه ی له سهر (هه یا کل النور) نوسیوو.
- ۶ - (عبدالرزاق) لاهیجی له سه ته ی یانزه دا، پهراوه ی (هه یا کل النور) شیخی ئیشراقی رافه و اتا کردوه

ئەشی بزانی زانای فه یله سوفی سه ته ی حه وته م (خواجه نه صیره دینی توسی) شوینه واری شیخی ئیشراق، زور شوینی تیکردوه، با وه کو له سهر ئیشاراتی ئیبینی سینا رافه یه کی پر و اتایانه ی نوسیوه و فیرگه ی مه ششائی دژ به فیرگه ی ئیشراقی زیندو کردو ته وه، به لام له هه ندی مه به ستا، وه کو مه به ستی عیلم و زانستی خوا به سهر جیهانا، که و تو ته بهر شوینی فیرگه ی ئیشراقه وه، له م مه به ستهدا، به ئاشکرا بیرو رای بو عه لی سینای

داوه ته دواوه و چوټه سهر ریbazو رچهی سوره وهردی و ټه مهی به دلّه ونوساوه، شوینه واری شیخی ئیشراق له شِبْهَه قارهی هیندیشا، جینگای سرنج بو دهر س و تنه وه بو وه.

له ئیران و کوردستانیش دا، سهره رای ټه وهی له فیرگه و حوجرهی فهقیان دا به دهرس و تراوه ته وه، له زانستگهی ئیلاهییات و مه عاریفی ئیسلامه تی زانکوئی تارانیش دا، کورسی یه ک، تایبه تی بو دهرس و تنه وهی (حیکمه تی ئیشراق) دامه زراوه. له جیهانی عهره بیشا ټه م زانایانه که و تونه ته بهر شوئی حیکمه تی ئیشراقه وه.

۱ - سوره وهردی نوسراوی سامی الکیالی.

۲ - سوره وهردی نوسراوی ټه حمه د ټه مین قاهره ۱۹۵۵ ی زاینی.

۳ - چهن به شی له باره ی سوره وهردی یه وه، له (فهلسه فهی ئیسلامی): قاهره ۱۹۴۷

ز) نوسراوی ئیبراهیم مه دکور.

۴ - هندی له بابه ت سوره وهردی له (شخصیات قلقة فی الاسلام) - قاهره ۱۹۴۶

ز) نوسراوی عبدالرحمن به ده وی.

۵ - (اصول الفلسفة الاشرافیه) نوسراوی ټه بوره یان (قاهره ۱۹۵۲ ز) - له ئیرانا:

دوکتور مه هدی به یانی مو حسین صه با، عه لی ټه کبه ر دانا سرشت له کتیبی (ټه فکاری سوره وهردی و مه لا صه درا چاپی سالی ۱۳۱۶ له تاران)، و تاره کانی دوکتور سهد حه سه نی نه صر وهرگه راوه ی سوره وهردی به زمانی ئینگلیسی.

تازه هندی له شوینه واری سوره وهردی کورد، له خولی موغولانی هیندیشا

وهرگه راوه ته، سهر زمانی (سنسکریت) له به ریشا شوینه واری سوره وهردی کرابونه

زوانی عیبری. به م جوړه بیرورای سوره وهردی گه یشته دو جیهانی لیک جیاوازی

هیندی و یه هودی. ههر وه ها شوینه واری سوره وهردی له لایهن (تازه ر که یوان) موبیدی

زهر توشتی و په یروانی ټه و، لی کولراوه ته وه، له م سوینگانه وه، حیکمه تی جاویدانه ی

شیخی ئیشراق له سنوری جیهانی ئیسلامه تی تیپه ری کردوه و به میراتی فه رههنگی جیهانی تره وه لکاوه.

واتای ئیشراق: جرجانی له په راوه ی: (ته عریفات) دا ئیشراقیانی به حوکه مای فه قی و پهیره وی رچه ی ئه فلاتون داناوه. به لام (عبدالرزاق کاشانی) له رافه و شه رحیکدا که له سه ر (فصوص الحکم) ئینو عه ربی نوسیوه ئه لی: ئیشراقیان پهیره وی (شیث)ن.

ئینو وه حشیه، که به که مین که سه له جیهانی ئیسلامه تی دا، که زاراوه ی ئیشراقی به کار برده، ئیشراقیان به چینی که هینانی میسری داناوه که زاروله ی خوشکی هیرمیس بون. (بروانه په راوه ی شه وق المستهام فی معرفة رموز الاقلام ابن وحشیه) په ره ی ۱۰۰ چاپی لندن ۱۸۰۶. - دوکتور (عبدالحلیم منتصر) له ژیر نیوی (ابن وحشیه فی الفلاحه) (و هو اقدم الكتب فی العربیة ده نوسی: [و انه نقل اکثر كتبه من اللغة النبطیة ولم ینشر من تألیفه فی اللغة العربیة سوى شوق المستهام فی معرفة رموز الاقلام و قد ذکر فی آخر كتابه هذا انه ترجم من اللغة الكردیة كتاباً فی علل المیاه و کیفیة استخراجها و استنباطها من الارض المجهولة الاصل - کتیبی کوزانی فه رههنگی زمانی کوردی په ره ی ۱۱۴ چاپی دوه م ۲/۳/۲۰۰۱ زو قاموسی کوردی ئه وره حمان زییحی په ره ی ۳۸ چاپی ۱۹۷۷ زو مجله العربی کویت ژماره ی ۲۰۰.]

نوسراوه کانی سوره وه ردی: ۱- ته لویحات ۲- موقاوه مات ۳- مطارحات

سوره وه ردی له وسی په راوه یه دا، له گورینی که به سه ر فه لسه فه ی ئه ره ستوی دا هیناوه قسه ئه کا.

ئه بی بزانی شاکاری سوره وه ردی (حکمة الاشراق) ه - که تایه تی، به یان کردنی بیرو بروای ئیشراقی یه.

۲- (هه یا کل النور - الالواح العمادیة)، که ئه مه ی به عیماده دین پیشکه ش کردوه که هه ر دو به عه ره بی و پارسین و له م دوانه دا کا که ی: (ته لویحات و موقاوه مات و

مه تاریحات) ی به زمانی ساده تر، کورت تر راگه یاندوه.

۳ - پرته و نامه: (فی اعتقاد الحكماء) - اللمحات - به زدانشناخت و بوستان القلوب.
 ئەلین: ئەم دو پەراوێ هێ (عین القضاة هه مه دانی) یا هێ (سه ی شه ریفی جورجانی) یه،
 به لام راست ئە مه یه، نوسراوه ی سوره وه ردی بن.

نوکنه: به سه هاتی سوره وه ردی، وه کو چاره نوسی (حه لاج) و (عین القضاة) وایه.
 (عین القضاة) خاوه نی (زبده الحقائق و تمهیدات) ه - عین القضاة عارف) بووه،
 نه ک فه یله سوف، ئەلین شیخی ئیشراق زورێ له خواناسان و عاریفانی دیوه و چووه ته
 زیاره تیان، چۆته ئاناتولی و شام و دیمه شق و حه له ب، له وی: (حه له ب) چاوی به مه لیک
 زاهیر کوری سه لاهه دین که وتوو، مه لیک زاهیر که زانایان و خواناسان و فه یله سوفانی
 زور خوش و یستوه، ئوگری حه کیمی گه نج ولاو: شیخی ئیشراق ئە بی و تکای لی ئە کا،
 که له ده رباری ئە وا له حه له ب بمیته وه.

سوره وه ردی که شامی زور پێخوش ئە بی، له وی به تکای مه لیک زاهیر ئە میته وه،
 به لام بی باکی و زانایی و بی پهرده قسه کردنی شیخی ئیشراق که ماموستا یه کی بی لف له
 فه لسه فه و ته سه وفا بووه، ئە بیته هو ی به خیلی و توشی که ندو کو سپی ئە کهن و له ۵۸۷ دا
 ئە که ویته زیندان و له ۳۸ سالی دا دو چاری چاره نوسی نادیار ئە بی، وه کو حه لاج و عین
 القضاة به سه ردی.

۴ - ئە قلی سور ئاوازی په ری جو بره ئیل غوربه ی غه ربیه. (لوغته ی موران) حاله تی
 منالی، روژی له گه ل حه شیمه تی صوفیان، ميعراج، دهنگی سیمورغ که سوره وه ردی له م
 چریکانه دا، له گه رانی نه فس له ناو پله و پایه ی وجود. (بون). (بونه وه ری) داو گه یشتن به
 رزگاری و ئیشراق قسه ی کردوه.

۵ - رافه ی قورئان، حه دیس، وه رگه راندنی (حه دیث): فه رموده.

(رسالة الطیر) و رافه کردن له حه قیقه تی ئەوین عیشقا که له روی ریساله ی عه شقی

ئېبنوسینا دای ناوه، ئەلین: شیخی ئیشراق رافەى له سەر (فصوص فارابی) ش نویووه
۶ - (الواردات و التقديسات)، دوعا و پارانه‌وه‌یه، به زوانی عەرەبی، ئەلین، شیخی
ئیشراق بهو تەمەنە که مەوه، زیاتر له ۵۰ کتییی نویووه.

چینی زانایان: حیکمەتی ئیشراق له سەر کەشف و شهود و بەلگە و بورهان دانراوه،
یە ک له‌وانه له صفای دل و دەرون و ئەوی تریشیان له پەرۆه‌رده کردنی هیژی ئەقل و
ئاوهز به دەس دی، دیاره ئە گەر یە کیک له‌و دوانه یا هەر دوکیان پینگەن چینی زانایان
ئەبنه چوار پۆل.

۱ - ئەوانه‌ی وا له فەلسەفە‌ی ئیستدلالی و ئیشراق و عیرفانا پینگە‌یشتون.

۲ - ئەوانه‌ی وا تازه هەستی تونیه‌تی یان کردوه و بۆ دوزینه‌وه‌ی ئاو ئە گەرین.

۳ - ئەوانه‌ی واله فەلسەفە‌ی ئیستدلالی دا، گە‌یشتونه‌ته پله‌ی کەمال، بەلام له عیرفانا

پینگە‌ن، - سوره‌وه‌ردی: (فارابی) و (بوعەلی سینا) له‌م تاقمه‌دا ئەنی.

۴ - ئەوانه‌ی واله فەلسەفە‌ی ئیستدلالی و ئیشراق و عیرفانا پینگە‌یشتون،

سوره‌وه‌ردی: ئەمانه به‌حه‌ کیمی موته‌ئەلیه‌ ناو ئەبا، فیثاغورس و ئەفلاتون‌وه، له‌ جیهانی
ئیسلامه‌تی داخوویی: (شیخی ئیشراق) له‌م تاقمه‌ ئەژمیری، (ئەتوانین مه‌لا سه‌درای
شیرازی): - (صدرالمتلهین) و تاقمی ترله‌ حوکه‌مای ئیران به‌ موته‌ئەلیه‌ین ناو به‌رین، له
بان ئەم چوار چینه‌وه (قوتب) و زنجیره‌ی عاسمانی هەن که نفوسی به‌ره‌ی مروّف
له‌وانه‌وه، ئیشراق وەر ئە گرن و له‌ گەل قوتبا ئەبنه‌ یە ک.

زاراوه‌ی ئیشراق: هەم به‌ واتای جیهانی نورو روژ، خوړ هەلا‌ته، وه‌ هەم به‌ واتای نورو

نورانی بونه. - حیکمەتی ئیشراق و بنه‌ره‌تی ئەوه:

په‌راوه‌ی (حیکمة‌ الاشراق) له‌ سالی ۵۳۲ی مانگیدا دانراوه‌ و یە ک به‌ر کول و دو

به‌شه، له‌ سه‌ره‌تاوه، قسه‌ له‌ مه‌نتیق ئە کا و له‌ ره‌وشی ئەره‌ستویی ره‌خنه‌ ئە گری و قسه‌ کانی
وی، به‌ کایه‌ کردن به‌ بیژه‌ دا ئەنی و عه‌ره‌ز له‌ نووه‌ دینيته‌ سه‌ر چوار نیسه‌ت، که‌یف،

که م، حه ره که ت و به یه ک بون، له گه لّ حه ق و پله ی وه جد و شادی و سرور دوایی دی. وه له باری و یژاوه ریشه وه، یه کیکه له بهراوه دیاره کانی جوړی خوئی.

رخنه له فه لسه فه ی مه ششاع: ئەم ره خنه گرتانه ی شیخی ئیشراقه، له بهر ئەوه بووه تا جیگا بوډا سه لماندنی بیرو رای ئیشراقی خوئی خوش بکا، سوره وهردی: (ماهییه تی به ئەسل زانیوه و وجودی به وه چه داناوه) ئەم بیره، وه بهر دلّی میرداماد که وتوه، به لام مه لا سه درا ئەمه ی په سه ند نه کردوه، هه مو حیکمه تی ئیشراقی، له سه ر (ئه صل بونی وجود) رافه کردوه و ئیلاهیاتی: (ئه صاله تی وجودی) کردو ته جی نیشینی (ئه صاله تی ماهییه تی) که ئەمه بهر ئاوه ژوی بیرو رای سوره وهردی یه.

نوخته: هه ندی له ئوستادانی فیرگه ی ئیشراق و حه کیمی ئیرانی، وه کو عه صار ئەلین: نور له نوسراوه کانی سوره وهردی دا هه مان وجوده، هه روا، له قسه کانی مه لا سه درادا، که وایی دژایه تیک له نیوانا نییه. شیخی ئیشراق بروا به (صورت و ماده) ئەکا، که بروای فه لسه فه ی ته یعی مه ششایانه، به بروای سوره وهردی و ئیشراقیانی تر، جیهان بریه تی یه له: پله ی نور و تاریکایی. دیاره تاریکایی به نه بونی نور، و اتا: کردوه و ئەلی: (سوره تی) ئەفلاتونیش هه ر ئەو په ری یه یه، که ناوی: (ره قیب) ه و هه ر شتیک رائه گری و راگیری ئەکا، وه نوریکه، که چو ته ناو کلیشه ی هه ر جیسیمیکه وه و به هیژی ئەوه جیسمه که، شیاوی هه بون و وجود په یا ئەکا.

شیخی ئیشراق قسه ی فه نا نه بونی نه فس - ی به لای مه ششایانه وه به سست زانیوه، فه لاسیفه ی پهیره وی - ئەره ستو زیاتر له بیری ئەوه دا بون، نه فس بناسینن، به لام سوره وهردی له بیری ئەوه دا بوه، مه بده ئی مه له کوتی نه فس بدوزینه وه و دای سه لمیتی که ئیستا له م حاله ی خویدا بی به خت و گرفتاره، ئەی ویست چاره یه ک په یا بکات تا نه فسی له زیندانی زه وینی یا (ته بعیدگای غه ربی) خوئی را کاو بچینه وه، مه نزلّی ئەصلی خوئی چونکا به خته وه ری و هیمنی ته نیا له وی گیری دی.

دیتن: پهیره وانی ئه رستو، هه مو له سه ر ئه م بروایه بون که له دیتنا نورو تیشکی که له جیسمه وه ئه دره وشینه وه، ئه دا له گلینه ی چاو و له ویشه وه ئه گاته حیسی هاو به ش و ئاخریه که ی ئه گاته نه فس که به م جوړه شتکه، وه جیسمه که، ئه بینی به لام ریازی زانانی له کارزان، بروای دژی ئه مه یان هه بو و ئه یان گوت: نور و تیشکی له چاوه وه ئه روا که سه ره که ی له گلینه ی چاو دایه و قاعیده که شی له سه ر شتیکه، که ئه بی ببیندری.

سوره وه ردی ئه م دو بروایه ره د ئه کاته وه و ئه لی: عه مه لی فیزیکی دیتن به ئیشراقه، که هه مو ناسین و زانینیک سود له وه، وه ئه گری.

هه ر که سیک ئه توانی شتیک بیینی که رونا که، له ئاوه ها هه ل و مه رجیکا نه فسی مروفی ته ماشا گه ر، ئه و شته ده ور ئه دا که به نور، رونا که ئه بیته وه، هه ر ئه م رونا که بونه وه و ئیشراقه یه، که ناوی (دیتن) ه.

به م جوړه ته نانه ت دیتنی فیزیکی له ره نگی ئیشراقی ناسین و مه عرفه تا، هاو به شه. شیخی ئیشراق له (کثر) فصل و به شه کانی تری (حیکمه الاشراف) دا له واتای نورو پله و پایه ی نورو ته مسیلاتی نوری، وه په ری ناسی، فیزیکی و زانستی نه فس «عِلْمُ النَّفْسِ» و ئاخیره ت و یه کیه تی رو حاً، رو حانی قسه ئه کا.

نور الانوار: سوره وه ردی ئه لی: هه مو شتیک تاریکه، ئه بی به نور، رونا که بکریته وه و بنا سری. دپاره نور خو بی تاریفی ناوی و به هیچ شتی نا سری چونکا نور خو بی ناسینه ره، نوری مه حز، که سوره وه ردی به (نور الانوار) ناوی ئه با حه قیقه تی ئیلاهی، که رونا کی ئه و له بهر وزه و به هیزبون و توندی نورانی بون، کویر کونه نده یه، نوری ئه علا سه ر چاوه ی هه ر بونه وه ریکه، چونکا جیهان له پله و پایه ی واقیعیه تی خویدا شتیک بیجگه له پله و پایه ی جیا جیای نور و تاریکایی نیه.

به ریگای خوا دا: قسه کانی سوره وه ردی له م بابه ته وه به م جوړه ن:

زاتی یه که م و اتا: نوری مو تله ق، که خودایه، هه میشه نور ئه فشانی ئه کاو له (ئیشراق)

دایه، لیره وه زاهیر ئه بی و هه مو شتیك به دی دینی و به نوری خوئی ژیان ئه به خشی، ههر شتیك له م جیهانه دا له نوری خوا جیا ئه بیته وه وه ههر جوانی و خوشیکی و پیگه یشتنیك مه وه به بیكه له ره حمه تی خوا وه و رزگاری بریه تی یه: له گه یشتنی ته واو به م نورو رونا کایی یه. - که وا بو پله ی: (وجودی) هه مو (مه وجودیک) به سته به دهره جه ی نیزیکی ئه وانه، به نوری ئه علاو دهره جه ی ئیشراق و رون بونه وه ی ئه وانه یه، ئه گونجی که سی به هه مو شتیك بروانی که نوره یا تاریکایی یه، جا ئه گهر نور بی ئایا ئه م نورانی بونه، له خوئی ته تی که نوری موجه رده ی پی ئه لین. یا له سهر چاوه یه که وه، نورانی بو وه، که نوری عهره زی ناوه، تاریکایش هه روا یه، ئه گهر له خودی گه وه ره، غه سه ق یا غاسیتی ناوه، به لام ئه گهر به شتی تر تاریک بو بی: (هه ئیه تی) ناوه.

سوره وه رده ی له دابه ش کردنیکی دیکه دا ئه لی: یه ک مه وجود یا له وجود ئاگا داره یا نا ئاگایه، ئه گهر ئاگا داره، ئه م ئاگا دار یه، یا له خوئی وه یه تی، وه کو نوری ئه علاو پهری و نه فسی به شه ری و: (رب النوع) گهل به م جوړه ن: یا بو ئاگا دار ی نیاز یان به شتی تر هه یه، وه ک ئه ستیره و ئاگر، هه روا ئه گهر مه وجودی له خوئی غافل بیته یا له خوئی وه یه تی و ئه مه عهینی تاریکیه، وه کو هه مو ئه جسمی ته بیعی یا تاریکیه که ی له شتی تره وه یه، وه کو ره نگ و بو، به م جوړه پله و پایه ی مه وجودات لیک جیان، به لگه بو ئه م جیاوازی یه، نوریکه، که له ههر یه که یان دایه، ئه م نوره هه مان ناسین و ئاگا دار بونه، به م جوړه، جیهان، له نوری ئه علا راوه ستاوه و سه قام گیر ئه بی، بی ئه وه ی یه ک پیوه ندی (مادی: ئه نبوژه نی) وه (گه وه ره ی) له نیوان ئه و دوانه دا هه بی، بیجگه له مانه ش (نورالانوار) له ههر یه که، له مانه دا جی نشین یا (ته مسیل) وه ره مزیکی راسته و خوئی له خویدا هه یه، وه کو روژ له عاسمان، ئاگر، له نیو عه ناصر.

نوری ئه سفه هبو دی له نه فسی ئاده می دا، به م جوړه له ههر شوینیکا، نیشانه یه ک له (نورالانوار) که «خودایه» ئه بیندری و له هه مو جیگایه ک و له ناو هه مو شتیکا خوا هه یه و

حازر و نازره.

سوره و وردی بو ناوی (رهب النوع گهل) له ناوه کانی ئەمشا په سه ندانه ی زه رده شتی زور که لکی وەرگرتوه، بو وینه بو (رهب النوع) ی ئاو (خورداد = زهردان) بو مه عده ن و گه نجینه و زه وین (شه هریوهر = سوران) بو گول و گیا (مورداد = گران) بو ئاگر (ئوردی به هیشته = گولان) ی دا ناوه و به م جو ره موسولی ئەفلاتونی له گهل هیری (آهورا مه زدا) له رچه ی زه رتوشتی دا لیک داوه و شیخی ئیشراق په ری مه زدایی یا به خته وه ری و هیری عاسمانی به ناوی (خور = خو ره) که له ئاو یستا دابه (خو ره ته) له پار سیشدا به (فه ره) ناوی نیاوه (خو ره تاو).

سوره و وردی فه رمویه تی: بو مرو ف له ناوه ندی هه ر نه فسکی دا، یه ک نوری ئەسفه هبودی هه یه، که تیکوشانی ئەو رابه ری ئەکات، هه مو به ری مرو ف به تیکرایی له ژیر رابه ری جویره ئیلا که (زه ب النوع) ی به ری مرو فی ناوه و سوره و وردی ئەمه و (روح القدس) و روحی محمه دی و راگه بینه ری (وحی) به یه ک ئەزانی و جویره ئیل به ئیلهام هینه ری هه ر ناسین و مه عریفه تیک دائه نی.

شیخی ئیشراق له لاپه ره ی ۱۱ و ۱۲ کتیبی صفیری سیمور غدا (نوسخه ی خه تی ژماره ۱۷۵۸ کتیبخانه ی میلی تاران) فه رمویه تی: ئەو که سانه ی وا ده سیان به عیلمی شو هودی گه یشتوه، پینج تا قمن: ۱ - ئەوانه ی وا ئەلین: لا إله إلا الله.

۲ - ئەوانه ی وا ئەبیژن: وَ لَا هُوَ إِلَّا هُوَ، ئەوه، لهو، به ده ر، شتی و که سی تر نییه.

۳ - ئەوانه ی وا ئەلین: لَا أَنْتَ إِلَّا أَنْتَ (تویی له تو به ده ر، شتی و که سی تر نییه).

۴ - ئەوانه ی وا ئەلین: لَا أَنَا إِلَّا أَنَا: (که سی له من به ده ر، نییه).

۵ - ئەوانه ی وا به یه کیه تی و ئیتحادی کامل گه یشتون ئەلین: (وَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا

وَجْهَهُ: (بیجگه له زاتی په روهر دگار هه مو شتیک تیا ئه چی).

شیخی ئیشراق به پانزه نور قایله که به (أبوابِ عرفاتِ نور) ناو براوه. (حِكْمَةٌ

الإشراق، پهری ۲۵۲ و ۲۵۴) نوری ۳ نوریکه، وه کوئاوی گهرم به سهرا برژی. نوری ۶ نوریکه سوتینه ره، له وزه ووه یه، له ریگای بیستنه وه به دهس دی: نوری ۸ نوریکه به گه شه و خوشی هینه ره و مروف وانه زانی به تاله موی سه ری یه وه شور بوه ته وه، زوریش نه مینته وه.

نوری ۱۱ نوریکه له سوینگی نه فس و گیانه وه، به ناو روچی نه فسانیدا نه ده لیتته خواری و هه مو دل و دهرون روناک نه کاته وه، مروف واهه ست نه کات که له شی به وینه ی پرشینگیک خوئی له باوه شی نورانی خوئی گرتوه و له ناو تریژ وگرشه گرشه نه وه، تا واوه ته وه. نوری ۱۳ نوریکه دیت و دل و دهرونی مروف دهرفینی و نه ی باته بیری خوئی. - نوری ۱۴ نوریکه مروف هه ست به قورسی و سه نگینی نه کا. نوری ۱۵ نوریکه به وزه ی خوئی له شی مروف نه له رزینی و هه مو جومگه کانی له شی لیک جیا نه بیته وه و نه زیرینی. (حکمد الإشراق پهره ی ۲۵۲ و ۵۴)

□ سوره وهردی یه کیکه له دیهستانی به شی قیداری سه ر به شاری زه نجانه و له به شی ناوه ندی: (به خش) له شیو و داوینه ی باشوری کیوی قیدار دایه و ۲۵ گوندی له به ر ده سایه و ۱۴۰۰۰ کهس هه شیمه تی هه یه و ئیستا ناوه ندی شارو لکه ی: (کر سف) ه - که له به ر شاریکی چکوله بووه.

شیخ شه هابه دین سوره وهردی کورد خه لکی سوره وهردی نیوان زه نگان و بیجاره و له سه ته ی شه شه م له سالی ۵۸۷ کوچی دا، له ۳۸ سالیدا، تیاجوه، نه م فه یله سوفه هوژانه ناوداره کورده به شیخی ئیشراق وه به شیخی کوژراویش به ناو بانگه.

نه مه ش چهن هونراوه ی کوردی نه وزاته:

میرزا ئامانن ویت مه دهرو خه م	نه جام ممانو نه جه مشید نه جم
نه هامدهم نه قوم نه هونره س نه کهس	کهس وه ده ردمان نبو، فریاد رهس
دلسوزان دل ته نگ بی ده ستلات بو	رومان جه سه فه ر راگه ی نه هات بو

«ئیشراق» ئومیّدەت وە ساقی خۆر بۆ تا دوعات جە رۆی قیامەت سۆزبۆ
 بە نەقل لە جونگی که سەتەیه ک بەر لەمە بە دەس نوسراوە تەو.

سورە وەردی: کورد شیخ شەهابەدین حە کیم - ی شەهید ئە بولفەتح (یەحیا) کوری
 حە بەش کوری ئە میرە ک، خوشکەزای شەهابەدین ئە بو حەفس عومەرە. ئەم زاتە عیلمی
 حیکمەت و ئوسولی فیهی لە مەرغەلای شیخ مەجدەدین جیلی مامۆستای ئیمام
 فەخرەدین رازی خویندووە. سورە وەردی: لە زانستی حیکمەت و فەلسەفە و فیه و ئوسول
 و عیلمە کانی تری باوی خولی خویداکەس نە ی توانیوە شان لە شانی بدا. لە نوسین و قسە
 دابێژان و زمان پاراویشدا زۆر ناودار بووە. (قسە بیچێژە، دای بیژە، بی هاویژە). ئەم
 کتیبانە نوسراوی ئەون: (تەنقیحات)، لە، ئوسولی فیه دای، (تەلویحات)، (هەیاکیلی نوریە)،
 (حیکمەتو ئیشراق)، ریسالە ی، (غوربە تولغەریبە)، (مەتاریحات)، (رەمزولوحی)،
 (مەبدە و مەعاد) بەزوانی پارسی. (بستانولقولوب)، (تەواریقولئەنوار). (نەفەحات)،
 (باریقاتی ئیلاهییه)، (نەغەماتی سەماوی یە)، (لەوامیعولئەنوار)، (کیتابی بەسەر)، ریسالە ی،
 (عەشق)، (میعراج)، (شەرحی ئیشارات). (بنوارە گوڤاری گرشە ی کوردستان ژمارە ۲ و
 ۳ سالی دوهم چاپی تاران نە وروژ: خاکەلیووە و بانە مەر: (گولان) ی ۱۳۶۰ هەتاوی و
 ۱۹۸۱ زو ۲۵۹۳ کوردی. - که ژمارە ی یە کەمی لە ۱/۳/۱۹۸۱ ز - بلاو بو تەو - بە
 بەرپرسی و سەر نوسەری و خواوەن ئیمتیازی (شە پۆل).

ئەم قسە هی ئەوزاتە یە: (لوکان فی الوجود شمسان لانظمست الارکان فابی النظام ان
 یکون غیرماکان.

سورە وەردی، لە سالی (۵۴۹ی) مانگی لە دایک بوووە لە (۵۸۷ی) شرت وگوم
 کراوە.

ئەمەش نمونە ی شیعی عەری ئەم زاتە:

أَبْدًا تَحْنُ إِلَيْكُمْ الْأَرْوَاحُ وَ وَصَالِكُمْ رِيحَانِهَا وَالْأَرْحَامُ

قلوب اهل و دادکم تشتاقکم
و ارحمنا للعاشقین تکلفوا
بالسر، ان باحوا تباح دماوءهم
و اذا هم کتموا تحدث عنهم
ثمهش وینهی شیعر فارسی:
هان تا سر رشته خرد گم نکنی
رهر و توئی و راه توئی منزل تو
سوهره وهردی واژیه کی موره که به له:

۱ - (سوهر) که به زاروهی کورمانجی به واتای (سور)ه.

۲ - وهرد: به واتای (بهرد)ه - که له ریشهی (بهرد)، وه، گیراوه و (ب) کراوه ته (و) واتا:
(بهردی سور) - نیوی گوندیکه له بیجار، که بهرده سورهی هه یه و که و توتنه باشوری ئاوا
(سولتانی) یه، شاری (بیجار) و له ۲ فرسه خی (قیدار) دایه. وهرگرتن و وهرگیراندنی
وتاری نه سر. - نه قل له کتیبی ژیناوهری زانایانی کورد... یاگه نجینهی فهره ننگ و زانست
به قه له می (شه پوئل) چاپی ۱۳۶۴ ی هه تاوی چاپخانهی مه هارهت، تاران.

موناسہ بہی فلسفہ فی نیوان شیخی ئیشراق و نیچہ

شیخی ئیشراق و نیچہ:

دیارہ حہقیقہ تی ئیدہ، بہر لہ بہرحق بونی تاکہ، چون ہزر و بیرکردنہ وہی فلسفہ فی لہ سہر بونی ئیدہ لہ سہر تاکہ دارئیرا وہ.

بوّ فہیلہ سوف لہ پلہی یہ کہ مدائہ وہ مہترہ حہ کہ حہقیقہت چی یہ؟ جائہ و سابہ دوای ئہم پرسیارہ وہ، دہرواکہ ہہر تاکئ تاج رادہ یہ ک حہقیقہت دہر دہبری؟ ہہرجور بی نابی ئہم نوکتہ ئاشکرایہ مان، لہ بیربیچی، کہسانی وہ ک سوہرہ و ہردی فہیلہ سوفی ئیشراق. بہر لہ ہہرشتی مہ حہ کیکیان بوّ ناسینی حہقیقہت ہہ بووہ، وہ ئیمہ مان لہ باتی ئہوہی لہو مہ حہ کہ بکولینہ وہ زور جاریش ئایہرہی خوّمان بوّ دوزینہ وہی حہقیقہت بہراست و دروست دہزانی و شیخی ئیشراق بہ نوینگی حہقیقہت دادہ نین۔ ئالیرہ دایہ کہ فہیلہ سوف تا پلہی ئیدئولوگی دیتہ خواری، کہ چی قہرارہ بہرا پہرینیکی گرینگی میژوی و مہعرفہت ناسی لہ بہر زایی سہدہ کانہ وہ ئہوہ بی، کہ ئیستائیمہ دہمانہ وی، کہ چی نہ شیخی ئیشراقمان ناسیوہ نہ لہ رہش نوسی کہ ندو کوسبی خوّمان سہر کہ وتوین.

بہ فہر مودہی سوہرہ و ہردی ناسان، شیخی ئیشراق بہ شوین حکمہت و فہلسفہ وہ بووہ و لہ ہیچ کات و ساتیکدا مہقہوری فہیلہ سوف یا فہلسفہ یہ کی تاییہت نہدہ بو، جاہہر لہ بہر ئہوہ لہ مہنرہ وہی فلسفہ فی شیخی ئیشراق (: سوہرہ و ہردی) بیرورای ئہفلاتون، ئہرہستو، ہرمس الہرامسہ، فرہزانیانی ماد و ئیرانی کہونارا، زانیہ کانی قورٹان و بیروہزری گنوستیکی، ہہر یہ کہ لہوان جیگاہہ کی تاییہ تیان بوّ شیخی ئیشراق ہہ بوہ، وانا بووہ کہ ہہر لہ سہرہ تاوہ لہ سہر شہود و ئیشراق سور بی و دوپات لہ سہر ئہوان بکاتہ وہ، شیخی ئیشراق لہ سہرہ تاوہ بہ بیرکردنہ وہی ورد و قوول، لہ فہلسفہ فی ئہرہستو و مہششائیان، ئہقلی فہلسفہ فی ئہزمون کردو وہو لہ سہر ئہم بنہرہ تہ، نو سراوہ. سہرہ تاییہ کانی فہلسفہ فی شیخی ئیشراق رہنگ و بوّی مہششایی

هه بووه، نهوزاته بهخوازیارانی زانین و ماریفته دهلی: تازهمانی که تهقلی ئه رهستویی میوهی نهداوه و له زیهن دا ئامادهیی پهیدا نه کردوه، بهره و شهود و ئیشراق رویشتن، کاری بی که لکه، بی شک ئه م نوکته، له مرودا ناتوانی هیچ کهسی بهم نه تیجه بگهینی له ههیا بانگ جهنگ، له نیوان تهقلی تاریخی ئه زمونی و تهعهقولی دینی، ئه بی یه کیکیان بهسهر ئهوی دیکه دا ته رجیح بدری، ئه گهر بیجگه له مه بی، نه حه قیقه تی روزگاری شیخی ئیشراقمان دروست ده ری کردوه و نه حه قیقه تی روزگاری خو مان.

ئیسنا ئه گهر گهره کمانه، بیژین میراتی پیشینانی کهسانی وه ک سوه ره وه ردیمان هه یه، با ورد بینه وه، تا ئایه ره کانی حه قیقه ت به دهس هینانمان، له ولای که سایه نه کاته وه بخوازین و بوئی بگه ریین.

ئه وهی له سه ره تا وه شتی هاو بهش له نیوان شیخی ئیشراق و نیچه، نیشان ده دا، ژیانی تراژیکی ئه و دوانه یه (عه جیب ئه وه یه که هه ردوکیان باوه ریان وابو که ژیانی فه یله سوف، جووری بیر کردنه وهی ئه و نیشان ده دا) له مقابیلدا فره فره تر، ته فاوه تی ئه و دوانه، ده که ویته بهرچاو، سه ره رای ئه وه، موقایه سه ی دو فه یله سوف کاریکه تهژی له مه ترسی یه، جا له باری زه مانی و مه کانی له یه ک نیژیک بوین یا خهیر، مه ترسیه که له وه دایه، ده گونجی له ده رکی ماکی شته که، مرو له ریگای راست بترازی، ته نانه ت ئه گهر له باریکیشه وه، فه لسه فه، به فه لسه فه ناسی بزانی و ورد بونه وه و تیفکرین له وته و نوسراوه کانی خاوه ن فیکران، به مهرجی چونه نیو ئه و دابننن، هیمان بو ناسینی واقعی باری هه ر یه ک له فه یله سوفانی جیا جیا، له باتی سه رنجدان به ته شابوهی سه تخی، ئه بی بو دوزینه وه و ئاشکرا کردنی ته فاوه ته کان و تایه تمه ندی یه کانی هه ریه که له وان سه ره نج بدهین ولیان بکوئینه وه، له لایه کی دیکه یشه وه، پیک گرتنی فه یله سوفان، ده توانی به کاکل و پرسود بی، چونکا هه رجو ربی به کار و کرده وه که سی به پهیره وی به راستی فه لسه فه دیته ژمار که نه ته نیا به دل و دهرون له گه ل فه یله سوفانی ناودار له وتووژدا بی، به لکو ده بی فره به وردی و به قوولی ئه وانه له گه ل یه کتردا بینیته و تووژکردن و له

نیریکی بیرورای بو چون و دیدی ته وان که لکی به رفره، و هر بگرین. بیرورای فه یله سوفانی گه وره و ناودار، بی ته وهی بکه ونه، بهرمروری زه مان هه رده لی هه ریستا له فه ره نگی تیمه دا بو هه همیشه حازرن.

۱ - فه لسه فه یه ک، که له دهر د و ره نجه وه سه ری هه لدابی له ئال و گور یانیکدا که مودیرنیزا سیون به دیهیناوه، فه لسه فه روژ بو روژ نه خش و رولی خوئی گوری، به جووری واکه له پله ی خووری خوایی تا پله ی فه لسه فه ی کاربوردی که وته خواری و عیلم و زانینی ته علا بو ههاوشانی زانینه کانی دیکه و له نه تیجه دا به رزه فری مرو فیش بووه ناو نجا یه تی: (ناونجیگه ری)، دوای هیگل به گشتی فه لسه فه له نه زم سازی و بیرده رپر به مه و قیعبهت راگه یاندن و لیکولینه وه، ریبازی خوئی گوری و بهو جووره نه زمی دهرونی و تیروانینی وه حدهت خوازی مروی مودیرن - که له به را دینیشی له نه نجام دانی ته مکارانه، لا دابو - توشی سه ر لیشیواوی بوه له روانگای فه یله سوفانی مه ترح له م و تاره دا، ده توانی ئاوه ها بدیها توگه لی به مه علولی راز دورخستنه وه دانبری، ته قلابه تی ته ره ستویی، ویلکردنی (زیکر) و رزگار بونی فه لسه فه یه له ئیشراق که به شورشی دل و دهرونی دابری، بهو هه موه جیا وازی بیری برایانه که له واتای هه ویه فه لسه فه وه هه یه، به لام به گشتی له م خاله دا هاو به شن که ته وه به به ده سهات و داهاتی ژیری و ته قلی مرو ف دانراوه و به یار مه تی ته قل، ناسینی حه قیقه تی ته شیایان به ئاماده داناه که ئاماده ی ناسینن. به لام سوهره وه ردی شیخی ئیشراق بهر له ته قل ته وه، به به ره می ئیلهام و که شفنی باتنی فه یله سوف داده نی. که سانی که به نیوی خاوهن هه ویره ی حیکمهت ده یان ناسی زور به یان به خاوهن که شف و شهود و ئوگدرار انیک که خویان به سیری باتن و راز و ره می دل و دهرونه وه، گرتوه، دینیتته ژمار، شیخی ئیشراق له م باوه رهی خویدا تا ته وشوینه چوته به ره وه، که دوای ته قسیم به ندی حه کیمانه به پینج ته به قه، به ئاشکرا ده لی: که عارفی نافه یله سوف، له فه یله سوفی ناعارف فازیلتر و حیکمه تی زه وقی له حیکمه تی به حس و لیکولینه وه بانتره، به لام نه ته نیا له سازدانی فیکری خوئی به گشتی به لکو ته نانهت

له زورئ له بیرو باوهری خویشیدا قه زرداری ئەفلاتونه. شیخی ئیشراق له سهر ئەم بنه رتانه، که باوهری وایه له نیوان فلهسه فه و هونهری ره سه ندا خزمایه تی هه یه، یانی ههر دوکیان له جوړی که شف یا دوزینه وه، سهر هه لده دن. جا ههر له به ره مه له سه ره تای حکمه تی ئیشراقی خویدا ده نوسی: ئیوه دوستان، هه میشه له متتان ویستوو ه کتیبی دابنیم و ئەوانه ی واله خه لوه ت و سه یر و سلوک و ریازه ت و له و کاته ی که دنیا م له خوم دارنبوه و به زه وق، به ده سم هیناوه، به یانی بکه م و نیشانی بده م، تا ههر که سی بخوازی و تیبکوشی و ریازه ت بکیشی حه قیقه ت و راستی بو ده رکه وی، چونکا ههر تیکوشه ری، زه وقی تاییه ت به خوی هه یه، ههر ریازه تکیشی به ئەندازه ی بیرو تیقرینی خوی، جا که م یافره، تی ده گا، یاوه ر ده گری، به واتای تر شیخی ئیشراق لای وایه مرو له سه ره تاوه، بروانیه خوی و خوی بیینه یادوخوی بناسی و خوی به زیکر و تیفرین برازیینه وه، تا بتوانی برواته نیو وادی فیکر کردنه وه، کاری فلهسه فه خوی جوړی خوی یاد کردن و فکر و هزره، ئەوه ی له زیکر و فکر دوره، سه باره ت به فلهسه فه، مه هجوره، شیخی ئیشراق له په راوه ی بستانولقولوبی خویدا به ئاشکرا نوسیویه تی و ده لی: «فکر دوی زیکر بی و زیکر شوینی فره گه وره ی بو هه یه و خاوه نی زیکر له ههر کات و ساتیکدا دل په سه ندن. له و کاته ی وا جوهره ئیل وه حی و سروشی بو ره سولی خوا هینا، زوربه ی خه لکی مه ککه باوه ریان نه ده کردو ده یان وت: جوهره ئیل چون دی و قورئان چون دی؟ خوا ئەم ئایه ته ی نارد: (فسئلوا اهل الذکر ان کتتم لا تعلمون...)

شیخی ئیشراق فه یله سوفانی دوی ئەفلاتون چ له حه وزه ی یونان و چ له حه وزه ی ئیسلامی به گشتی به ناوی حه کیمانی به حس کردن ده ناسی که ته نیا پشت به به لگه ده به ستن و به س و به قه له و کردنی میشک و بیریان، دل و ده رونیان گزولاواز و ده که ن و ده یان که نه دال گوشت، شیخی ئیشراق زورکه س له وان، به فه یله سوفنه ما، به که سانی دینیه ژمار که به درو خویان به خاوه نی حکمه ت و فلهسه فه، دادین که په یدا بونی ئەوانه بوته هوئی نابودی حکمه ت. جا به م پی و دانه. به بیرو بروای شیخی ئیشراق دور

که و تنه له سوژی ئیشراقی دل و دهر و عه شق و ئه وینی سوئینه، هوئی بنه رته تی خراپی
فهلسه فهی دوای ئه فلاتونه. حه کیمی ئیشراق، ده پرسیی: یه که م چ که سی سلماندویه تی و
زه مانه تی کردوه که بیرو باوه ری ئه رسته بی خه وش و دور وسته؟ دوهم دور و ستیش بی،
چ که سی سلماندویه تی، ئه و بیرو باوه رانه، بو مروف به سه؟ سیوهم مه گهر ده کری بیرو
بروای مرو له که ش و هه وایه کی، بی برانه وه و بی سنور ئاژوتن به ره وشتی یه ک بو عدی
ئه رسته، له په رژیندا قه تسیی بکه ی؟ فه دریش نیچه یش له نیوان فه لسه فه، هونه ر، شهود
و ئیشراق نیژیکی یه کی ته وای ده دی و هه ستی پیی کردوه، تا ئه و جیگایه ی که
وتویه تی: بیروای بنه رته تی فه یله سوفان، شتی بیجگه له فه رزی سه لمیندراوی زانیه، و به
بیرو ناگه هانی و ئیلهام یا به مه یلی باتنی نه زانیوه (شه پوئل).

سولتان صه لاهه دین قاره مانی کورد و ئیسلام

سولتان صه لاهه دین ئه ییوی یوسف بن نه جمه دین ئه یوب بن شادی له ژیانیدا گشت ئاره زوگه لی دنیایی له خوییی دار نیوو بیری له خزمهت کردن به مرو فانی و قورئان و ئیسلام و ئازاد بونی خه لک، ده کرده وه و ئه مهش خوییی کوردانه یه، صه لاهه دین هیرشی خاجدارانی تیک شکاند و دوری خستنه وه، ئه و دهس درپژی بو سهر خاکی ئه وان نه کردبو، صه لاهه دین مروی جوامیر، قاره مان، بویر ئازا، نه به ز، ماندو نه ناس، دلنه رم، دلگوشا، دل و دهرن لاون، به گوزه شت، به لین نه شکین، ژیر، بیروردو هیژا، لیبور، دلاوا، کوشا، کارا، و به کاربوو، (ئالبیر شاندور) ده نوسی: یه کی له کوره کانی صه لاهه دین له باوکی ده خوازی ئیجازه ی پییدا تا به ده سی خوییی سه ری چهن کهس له مه سیحیان که هیرشیان بو موسولمانان هیئاوه، هه لکه نی، لای وابو، به و کاره زیاتر شیای موسولمان بون، په پیدا ده کا، به لام سولتان صه لاهه دین، له وه لاما پیی ده لی: روله گیان! خوا پیی خوش نیه، من به و کاره ناشیاوه رازی بم. من قهت نامه وی زارو کانم خویین رشتنی خه لک بکه نه گالته و گه بچاری خویان و خو به وه بگرن، ئه ویش خوییی ئینسان گه لی که له قه در و قیمة تیان بی ئاگان و ته نانهت له هه ل و مهر جیکدا که هیشتانازانن جیاوازی موسولمان و ناموسولمان له چی دایه. تو جوان بیرله و قسانه بکه وه، خواوه نی ئاوه ها و ته و بیری به نرخ که له سه ر ئه م نوکته دو پاته ی کرده وه، وه ختی که له قه در و قیمة تیان بی ئاگان، زاتی واژیرو بیرورد و مرو دوست چلون؟ به خوییی ئیجازه ده دا که زارو کانی دهس بو کوشتنی خه لک بهن، جا چلون ده گونجی ده ستوری شه هید کردنی زاتی وه ک شیخ شه هابه دین سوهره وه ردی فه یله سوفی ئیشراقی دابی، دیاره که سانی ئه و تو مه ته یان به یان کرده یا نا ئاگان یا ویستویانه، ئه و خانه دانه گه و ره کورده له که دار بکه ن و دیاره ئه و تو مهت سازده رانه دژی کورد و کوردستان.

ئالبیر شاندور: هویی شهر و هیرشی مه سیحیان، په یمان شکینی تورکانی ده رباری

هارونه ره شید دینیتته حیساب که ده بو به پی پی په یمانی ئیمپه راتوری شارلمان و هارونه رشید، ژیان و ئەمینیه تی کوڤو کوڤمه له ی مه سیحی سوریه ی فوره نگی نشین پپاریژ ری، به لام تورکان ئەوانیان تازار ددها - په ره ی ۱۶ کتیی (صهلاحه دین ئەییوبی) چاپی ۱۳۶۹ تاران بلاوکی زهرین - (محمد قاضی) -

هوی سهره لسانی سولتانی کورد صهلاحه دین ئەییوبی، جیابونه وهی ئیسلام به دو ناوهند به غا و میسر، که له به غا هارونه ره شیدی عه بیاسی خیلافه تی ده کردو له میسریش منصور بن عزیز، خه لیفه ی میسر ده ستوری ددها، سهری ئەستیره ناسان بپرن و خه لک بی ده لیل بکوژن و ده ستوری ددها ئەو به مه زه هری خوا بزنان که له جلکی به شهردایه و ئەو مرویه خوین ریژه به نیوی (حاکم بامرالله) که ته مه نی ۱۱ سال بوو، ده ستوری سهیر و عه جیبی ددها و مرویی کهم میشک و دل تاریک بوو، که چی خه لکی زور پرویان به وه کرد بوو، ئەم ئەفسانه له ئیران، هیندوستان و سوریه بلاو بووه، هیشتا له سوریه (دروزی) یه کان باوه ریان وایه (حاکم بامرالله) حاکم خه لیفه ی فاطمی له ده وهی خیلافه تی خوئی مه زه هری خوی موسولمانان بووه و حاکم، مه سیحیانی زور تازار ددها، ئەوه بووه هوی هیرشی مه سیحیانی غه ره ب بو سه ر و لاتی ئیسلامی و په یمانی که حاکم به شارلمانی دابو، شکاند بووی، تورکانی سه لجوقی هیرشیان ده کرده سهر رومی شهرقی، جاهه ر له بهر ئەوه (ئوربونی) دوهم (۱۱ Urbain) فه رانسه وی فتوای جهنگی داو ئەو جهنگه بو موسولمان جهنگی دینی نه بوو، به راوه ژوی ره فتاری ئەحمه قانه ی renaudde chatillon ریئودو شاتیون، که بی هو، کاروانی بازرگانانی موسولمانی تالان کردو نابودی کردن، جادوایی، صهلاحه دینی وادار، بوو، بهرگیری هیرشی خاجداران بکا و له هه ل و مه رجیکی وادا، ده بو صهلاحه دینی ئەییوبی سولتانی کورد، بیته مه یدان، صهلاحه دین ئەونه مرویی چاک و دادگه ر و دل و درون لاوین بووه که (میکائیل: میشل) به ژاکوبین و خاجداران ده لی: چاو له میرانی و مروفانی سولتانی کورد بکه ن، بزنان به زولم و زور

سه رناكه ون.

له راست هيرشى خاجداران له سه رتاوه خه لكى ديمه شق، حه له ب، ديار به كر و موسل راپه رين و له ۱۱۱۰ ز - له خه ليفه ي به غايان ويست له وه زياتر بي دهنگ نه بي و جائه وه بو، ئورفا (ئه ده سا) له ۲۵ ديسامبرى ۱۱۴۴ به ده سى حاكمى موسل پيته ختى كوردستان له خاجداران سه ندرا - نوره دين مه حمود زه نكي له ته تابه كانى شام و موسل له ۵۴۱ تا ۵۶۹ ي مانكي حوكومه تى ده كرد و كورد بوو (شاندور كو به ي پهره ي ۵۱ محمد قاضى) - حوكومه تيكي دامه زرانده بوو كه موقه ده ر بو، صه لاحه دين، بنايي پته و له سه رى دامه زريني، سولتاني كورد له ۱۱۳۸ ي زايى له گوندى بتوين، سه ربه ته كريت له دايك بووه و كه م كه م پيگه ي و چوو به ر خويندن له به عله به ك و روحي پاكي بو خواناسى و دوره ئارزوى دنيا، كشانده و به ئوگر بوون به خودا هزر: بيروژير - ي خويي پاراو كرد و له كات و ساتى هيزو ده سه لائيشدا، هه ميشه ده كوشا له خوادا بتاويته وه، باشترين شيعرى عه ره بي له بهر بوو كه ده يانوت: «خوت له ئارزه وي دنيا پاك راگره، تا بتوانى جه وه هرى زاتي ده رخشاني خوت له زاتي خوادا بيني» و «له دل و ده روني خوت بروانه مه عريفه تي پيغه مبه رى بي كتيب و بي ماموستا و بي خويندن، لاي مروى سه ر زه وي، توفير به» ئه و جو ره بيرو هزرانه چراي ري نيشان ده رى ئه وزاته پاكه، مرو، دوسته بوو. (ئالبير شاندر، پهره ي ۵۵) صه لاحه دين له ۱۷ سالا له گه ل (نه جمه دين ئه يوب بن شادى باوكيدا كه ببوو حاكمى ديمه شق، چوو ئه وي، ده ربارى نوره دين و له وي خويندنى ته واو كرد و له ۵۵۸ ي مانكي و ۱۱۶۳ ز - كي شه كيش له سه ر وه زاره ت له ميسر روى دابو. ئه بو شامه Abu shama ده نوسى: (نوره دين شيركووى نارد تاميسرى بو بگرى وله هيرشى خاجداران راي گرى و ئه ويش صه لاحه دين - ي برازاي خويي له گه ل خويدا برد تاله هيرشى خاجداران بو سه رميسر به رگيرى بكهن، كه له و ناوه دا خاجداران تا پينجار هيرشيان كرده سه ر ميسرو شيركو له گه ل صه لاحه دينى برازاي زور شيرانه و

میرانه بهری هیرشی خاجدارانیان گرت و تیکی شکاند - ئەبوشامه دانهری کتیبی رهوزتهین (فی اخبار الدولتین: الصلاحیه و النوریه - ئەعلامی زهره کلی ج ۳ پهره ی ۲۹۹ بیروت ۱۹۸۴ - ز. -).

پیوسته بلیین سه ره نجام دواي ده رکردنی خاجداران له میسر، شیرکو له ۸ ژانویه ی ۱۱۶۹ ز - زوربه سه ره به رزی چووه قاهیره و خه لیفه ی فاطمی له ترسان سه ری بو شیرکو و صه لاحه دین دانه واند، (ابن واصل ۷/۱ - ۱۰، ابن خلکان ۷/۱۴۱ - ۱۴۳). به لام شاویر، Shawar و هزیر ئەزه می خه لیفه سه سودی به صه لاحه دین ده بردو ددانه چیره ی لیی ده کرد و نه خسه ی کیشاکه له میوانیکدا شه هیدی بکا، به لام صه لاحه دین له ریگای کوری شاویر، به وه ی زانی و صه لاحه دین له ده رفه تیگدا شاویری قول به ست کرد و خه لکی قاهیره له و کاره جوامیرانه ی صه لاحه دین زودشاد بوون و شاویریان تیابرد و شیرکو له ۱۱۶۹ ز - له لایه ن خه لیفه ی فاطمی یه وه کرابه جیی نشینی شاویری خائین، به لام به داخه وه، شیرکو دواي ۲ مانگ وه فاتی، کردو صه لاحه دین له لایه ن (عازید فاطمی، بووه سه درئه عزه م، نه ک له بهر خوش ویستن، به لکوتا ئەمیرانی سوریه، سه سادته به یوسف صه لاحه دین - ی ۳۲ ساله به ن و له م ریگاووه دوژمنی و دوبه ره کایه تی بخاته نیوانیان و سه ره نجام بتوانی له میسر ده ریان په ریئی، به لام نوره دین که ئەیوب بن شادی و شیرکو و صه لاحه دینی که و تبونه به ردلی و ریژی تاییه تی بو دده نان، بی سی و دوکردن، صه لاحه دینی به سه ره فرمانده یی سپاهیان ی سوری به ره سمی ناسی و پله ی وه زیر ئەزه میشی پیروزیایی پیوت. (ابن اثیر الکامل ۱۱/۳۲۴ - ۳۲۶/۳۲۵ - ۳۲۴، التاريخ ۱۱۹ - ۱۲۱ - ۱۳۲ - ۱۳۷ - ۱۴۲، ابن خلکان ۲/۴۸۰، ابن ظافر ۱۱۴ - ۱۱۶، ابن واصل ۱/۱۳۷ - ۱۴۳، ۱۴۸ - ۱۵۲، ۱۵۵ - ۱۷۴ ئەبوشامه ۱/۱۵۲ - ۱۶۴، ۱۷۱ - ابن عبری ۲۱۳)، له م تاریخه وه تامردنی عازید له ۵۶۷ ی مانگی و ۱۱۷۲ ز - صه لاحه دین هم وه زیری عازید و هم نوینه ری نوره دین زهنگی بوو،

صهلاحهدين دهستوری دا (خود به) به نیوی خه لیفه ی به غا بخویندری، (ابن واصل ۲۲/۱، ابن اثیر الکامل ۱۱/۳۶۸ - ۳۷۰، مقریزی اتقاظ ... ۳/۳۰۸ - ۳۳۱ - ابن شداد نوادر ۴۴ - ۴۵). صهلاحهدين به رسمی پهیره وی نوره دین زهنگی پاشای شام و حله ب و موسل بو، به لام سهربه خوینانه کاری ده کردو ولاتی میسری ئیداره ده کرد، نوره دین له ۵۶۹ ی مانگی و ۱۱۷۴ ز - مرد، صهلاحهدين تورانشای برای خوئی ناره یه مهن و پاشایی ئه بیویانی له یه مهن دامه زرانده له ۱۱۷۴ ز - تا ۶۲۶ ی مانگی و ۱۲۲۹ ی ز - پاشایی ئه بیویان له یه مهن به رده وام بوو. (محمد بن حاتم ۱۵۱ - ۱۶۰، ۱۴۷، ابن شداد، سهرچاوه ی بهرو، ۴۶ ئه بوشامه ۱/۲۱۹).

نوکنه: - فلیب ئوگوست Philippe Augugte پاشای فهرانسه له ۱۱۸۰ تا ۱۲۲۳ له جهنگی سیوه می سه لیبی له گه ل ریشارد شیردل پاشای ئینگلیس به شداری کرد و له راست صهلاحهدين خویان نه گرت و شکان.

ئاژاوه نانه وه:

به مردنی نوره دین هندی له دوژمنانی رق له دل، ده یان ویست ئاژاوه بنینه وه و صهلاحهدين ره شه کوژ بکه ن، به لام کاتی دیان سوارانی کوردی صهلاحهدين به ریکی و بیکی به شارادین و ده رو و ئاگایان له هه موشته، له جیبی خوینان فسیان خوارد، کاری بنه رته ی سولتانی کورد، به رگیری کردن، له هیرشی خاجداران بوو هه مو قودسی لی ساندن، هه رچهنه دژودوژمنان، ئیسماعیل یانه کانیان و ادار کرد تا به لکو صهلاحهدين به ره شه کوژی له نیو بهرن و دوجار هیرشیان کرده سهر صهلاحهدين، جاریکیان له: ژانویه ی ۱۱۷۵ و ئه وی دیکه پشیان له ۲۵ ی مانگی مه ۱۱۷۶ ز - نه خشه یان کیشا و هیچیان پی نه کرا و خواپاراستی، (ابن اثیر سهرچاوه ی بهرو ۱۱/۴۳۴، ۵۳۶، ۵۳۸، ۵۲۶، ۸۵/۱۲، بنداری ۱/۱۸۰ - ۱۸۱، محمد کورد علی ۹۹ - ۱۰۵، ابن تغری

بردی ۳۱/۶ به) صهلاحهدين فيرگه و نه خوشخانه و فيرانكوگه ليكي زوري له سهرتاسهري شام و ميسر، سازداو مه و قوفاتي زوريشيان بو ته رخان كرد بوون، (ابن شداد الاعلاق ۲۲۸/۲۳۷، ۲۳۹، ۲۴۱، ۳۰، ۳۱، ۳۲، ۳۸، عاشور ۱۱۹ - ۱۲۵ - و زاناياني گه و ره له (زانستي) پزيشكي، ته فسير نوسان، شاعيران و ... سهریان هه لدا و قاهيره بووه شاري عيلم و حيكمهت و عيرفان و زانا پهروه و ههروا بووه، شاري زانست و زانست خواز، صهلاحهدين موشاو يراني زور باهوش و له كارزان و ژيروكارا و به كاري بو به ريوه بردني راسته و ياسته كردني: چاك كردن: (ئيصلاحتي) ئيداري و مالي و دارايي و كيشوهري و سپايي له دهوري خوي ئالاندو ته نانهت روژنامه ي ره سميان دانا كه نه خشي گرينگي له بابته هه والي ئيصلاحت و ئاگادار كردني خه لك و فير كردن دا، هه بووه و ميسر له بن په رچه مي حوكومه تي روناك و زانايي و له كار زاني و هونه ر پهروه ري سولتاني كورد، له هه ر بارو بابته كه وه پيگه يي و پيشكه وت. خانه داني ته يوبوي هه رچه نده به رده و ام خه ريكي به رگيري و به ره واني كردني هيرشكاراني خاجداران بوون، به لام زوريشان بايه خ به خزمهت كردن به زانين و په رده ان به فه ره ننگ و هونه و هونه رو زانين و عيلم ي روژباو، ده دا، بو فزه زانا و زانايان و ويژه وانان. فره ري زيان داده نا، كه ساني وه ك قازي ئه و لره حيم بيساني، ناودار به قازي فازيل، و هزيري سولتان صهلاحهدين بوو، (شكيل ۳۲۳ - ۳۴۲)، عيماده دين ئيسفه هاني كه ديواني ره سائيلي سولتاني كورد ي به دهس بوو (ابن تغري بردي ۷۳/۶ - ۷۴) وه زياته دين كوري ئه سير كورد ي جهزه ري كه وه زيري مه ليك ئه فزه لي ئه يوبوي بوو، سه ره راي ئه وانه ش له بنه ما له ي ئه يوبويان كه ساني وه ك (ئه بو فيدا ئه يوبوي) هه لكه و تووه، كه نوسه ر و زانا بووه و كتبيي وه ك (المختصر في اخبار البشر و تقويم البلدان) ي داناوه و ئه نجومه ني عيلم ي و زانستي يان بووه (سه رچاوه ي به رو، ۲۲۸/۶ - ۳۲۹، ۳۲۶، كوري خه له كان ۲۵۱/۳، ۴۱۹، ۴۲۰، سبكي، ۳۲۹/۴ عاشور ۱۱۷ - ۱۱۹). - ئالبير شاندرور له

(په ره ی ۱۲۷) ده نوسی:

كوری یازده ساله ی نوره دین زهنگی كه له جیی باوكی له سوریه حوكومه تی گرته دهس، ئاژاوه گه لی ساز بووترسان سوریه بكه ویتته دهس خاجداران، چون دوا ی مردنی نوره دین كوران و میرات گرانی نوره دین بووه شهریان (ابن اثیر التاریخ ۱۷۵، الكامل ۴۰۸/۸۱، ابوفیدا ۷۷/۵ - ۷۸ - استیونس 213) صهلاحه دین له سه ره تاوه خودبه ی به نیوی ئیسماعیل كوری نوره دین، ده خویندو نان و نمه کی باوكی ده گرته بهرچاو (بنداری ۱/۱۶۸ - ۱۶۹) به لام خه لکی سوریه به تایهت، دلسوزان و عه قل به كار شكوانی سوریه، له سولتان صهلاحه دینیان ویست بی تاسوریه ش بگریته دهس و چهن جار ئه م داخازی یه، دوپات كراوه، تا صه لادین به حه وسه د سواری كورده وه، له روژی سی شه مه ۲۷ مانگی نوامبری ۱۱۷۴ چوو ه دیمه شق و سوریه و خه لکی زور به شادی و خوشی، وه ك قارمانی پیشوازی یان له سولتانی كورد كرد، چون خوئی كورد بووله سوریه ههستی به غوربهت نه ده كردو دیتی كه خودا شه شمیری برای ئیسلامی ناوه ته نیو كه فی پر کیفایه تی، جا پیاوانه زور به دل گه رمی، گشت شام، جزیره، موسل و حه له بی گرته دهس، جا چون موسل به ئاشتی كه وته دهسی (خودبه یان) به نیوی صهلاحه دین ده خویند، تیکوشا هه مو حوكومه ته كانی ولاتی سوریه و گشت هوژه كانی ئه وی ئاشت بکاته وه و یه کیان بخاو موته حیدیان بکا تا له روژی مه بادا و هیرشی خاجداران به یه كبون بهری هیرشی بیگانه بگرن. (ابن شداد سهرچاوه ی بهرو، ابن اثیر سهرچاوه ی بهرو ۴۱۵/۱۱ - ۴۱۶ - ئه بو فیدا، ۷۶/۵) نوكته ئه وه كه (ئالییر شاندر ل په ره ی ۱۳۰) ده نوسی:

صهلاحه دین له سوریه ههستی به غوربهت نه ده كرد، خوئی نیشانه ی ئه وه یه كه زور به ی حه لکی ولاتی سوریه و شاری دیمه شق كورد بون له و سه رده مه دا كه سولتانی كورد خوئی له نیوهاوره گه زوها و زبانی كوردی خویدا دیوه ته وه، جادوا ی ماوه یه ك صهلاحه دین به ره و باكوری سوریه، به ره و حه لب: (كون و كه ونارترین شاری دنیا) وه به ره و قه لای

هیتی) یه کان روّی (Hitites) هوّزی کوّ و که و نارا، که له ئاسیای سه‌غیر و سوریه‌دا، ده‌ژیان و دارای ته‌مه‌دون و ژیاری دره‌خشان بوون (و هه‌روه ک دوکتور سه‌جادیه له‌ژیر سهر دیری پیوه‌ندی کورد و هیتیبه کان، نوسیویه تی هیتیبه کان کوردبون، ئاوینه ژماره‌ی ۱۳ پاییزی ۱۳۷۲ پهره‌ی ۵۲ و ۵۳). و ده‌وله تی هیتی باو باپیرانی کوردوماد، خیوی شارستانی بون - ته‌رجه‌مه‌ی کتیبی (ئولیورگری، چاپی ۱۹۹۰ ز) له - سه‌ده‌یی به‌ر له زاین به ده‌سی خه‌لکی فروگیا و ئاشور، هیتی تیا چوو. فهره‌نگی موعین - (پهره‌ی ۱۳۱ - کوّبه: صهلاحدین ته‌ییوبی ئالبیر شاندور)، سهره‌نجام صهلاحدین چوو‌ه‌شاری حه‌مات، شاری جوان و دلگیر و کوّنه سال، که له که‌تیه‌ی ئاسوری و له ته‌ورات‌دا (حومات) ناو براوه و له «شاری حومات بوّ ماوه‌ی شەش روژ چیژنی عید - ی پاکیان سازده کرد، ژنان خویان ده‌رازنده‌وه و جلکی جوانیان له‌به‌ر ده کرد و هیلکه‌یان ره‌نگ ده کرد و نان لوقمه‌قازی و شیرینی‌یان سازده‌دا، خه‌لکی ده ورو به‌ر، ده چونه‌شاری حومات و له به‌ستینی چه‌می oronte ئورونت، دا‌ده‌مه‌زران و ژنان به‌پله‌زیقان و گورانی وتن، به‌لوّتکه ده‌هاتنه نیویان، جا ژنان و پیاوان به‌ویته‌ی ره‌ش به‌له‌ک شایی و چوپیان سازده کرد و هه‌لده‌پهرین و ته‌مشایی و خوشیه، شەش روژی ده‌کیشا، ته‌م هه‌له‌رکی و سازدانی چوپی یه، به‌ویته‌ی گه‌نم و جوّی له‌جه‌ژن و خوش راباردنی ئایینی (ئادی نوّس Adonis) ده‌چی، ئادی نوّس خودای فینیقیان که مروّفی‌جه‌وان وزور جوانچاکی خه‌لکی ته‌و ولاّته بوو، به‌رازی به‌شفره برینداری کرد و ئافریدوت ته‌وی کرده گوله‌ شه‌قایق (کوّبه، پهره‌ی ۱۳۳ ئالبیر ...) هه‌روه‌ها له کاتیکدا گوی روژ ده چوو‌ه بورجی حه‌مه‌ل (خاکه‌لیوه - نوّسان) ده‌یان کرده چیژن و شایی و خوشی، ته‌مه‌له راستید له چیژنی نه‌وروزی کورده‌واری ده‌چی و خویره‌تی.

صهلاحدین ویته‌ی خوئی له سهر سکه به پیچ وکلاوی کوردی لی داوه و چوار مشقی له‌سهر ته‌ختی دانیشتوو، سکه‌ی صهلاحدین له میسرو نیوان دوروان (بین‌النهرین)

برهوى هه بووه و له ۳۹ سالیڤا بووه ته سولتانی میسر، نوبی، یه مهن و سوریه و موسل، سنجار (شهنگار)، هه ولیر، ماردین، دیار به کر: (کوردستان) و ... میژو دهلی: جوامیرانه، به دادگه رى و مروفانى حوکمی ده کرد.

له عهسقه لان توشی جهنگ بوو، زیانی زوری پی گه یی و ژمارى زور له ئەمیران و نیریکانی، که سانی وه ک فه قی عیسای له دهس چوو کوزران یا به نه خوشی وه با مردن. چریکه ی لنگه کهوش (ئالبیر پهره ی ۱۹۴) - ئالبیر ده نوسی له و سهرده مه ی دا که سپای صهلاحهدين دهورى موسلی دابوو، که سانی وه ک حسامه دين لوئوئی کوردی له گه له بوو، کابراه ک له سه ر دیواره وه، به جوین دان لنگه کهوشی ته گریته یه کی، که له دیواره که، نیریک بووه و ته زقه زا لنگه کهوش له زگی (شیخی هوژی ته سه دی) ده درى که زور ئازارو شه روان بون و شیخ لنگه کهوش به ده سه وه ده گری و به صهلاحه دینی نیشان ده داو عه رزی ده کا «بروانه ته و نا که سانه، به چ چه کی ته وهیندار ده یانه وی له ئابلو قه دانی قه لا دورمان بخه نه وه، وادیاره من به خویری ده زانن، من ناتوانم ته م خویری ته و دم خوار کردنه وه، قه بول بکه م، تو من به ره، بو شه ری دوژمنانی که شیای شهروانی و تازی من بن، به لام ئیستا ئیجازه م بده بروم و روئی، صهلاحه دینی به جیی هیشت و چوو نه یو چادر و جیغی خوئی و داستانه که ی بو دار و ده سته که ی خوئی ده گیرته وه و لنگه کهوش دهس به دهس ده گری و دوای قسه و باسی زور که زوریان پی عارده بی که ته وه به له که بو خویان ده زانن، به لکو به عیب و عاری بو باو با پیرانشیان ده زانن و ده لین: ته مه بی ئابرویی دینی بو ئیمه و بو خانه دانمان، فری دانی ته و لنگه کهوشه به جوینی خراب و سوکایه تی پی کردن ده زانن و ته نانه ت ته ونه یان لا عار بووه، نه یان هیشتوو شاعیران و نه قل بیژانی ده شته کی عه ره ب به وه بزنان و بیکه نه بنیشته خوشه ی بن ددانیان و شاخ و بهرگی پی بدن وله دنیا بلا و بیته وه و ته ونه ی دیکه ئابرویان بروا و روژی له روزان نه وه و نه وه زای که سی که ته وهینی پی کراوه، بلین له کاتی جهنگ و

ئابلوقه‌دانی موسل له گهل صهلاحدین به‌لنگه‌کەوش له‌زگی باوه‌گه‌وره‌ی ئه‌و هۆزه، عه‌ره‌به‌یان داوه. له‌ سوئنگه‌ی ئه‌م لنگه‌کەوشه، ئه‌و هۆزه عه‌ره‌به‌ ئازاو نه‌به‌زانه ده‌سیان له شه‌ رویارمه‌تی دانی صهلاحدین بوگرتنی موسل به‌ردا و بلاوه‌یان لی‌کرد و صهلاحه‌ دینیش به‌ ناچار کشا داوه‌و ده‌وری موسلیان چۆل کرد، - ئه‌ی کاش لنگه‌کەوشی وایش له‌ سنگی نه‌گریسی صه‌دام حسین ئه‌فله‌ قی ده‌درا تا نه‌توانی له‌وه زیاتر کوردستان ویران بکا و شاری زاین و هونه‌ر و هرا نی هه‌له‌بچه‌به‌گازی شیمیایی و گازی خه‌ردل و گازی سیانید. بسوتینی و بیکاته‌هیروشیمای کوردستان. خوزیا‌گوری گوم ده‌کرد و خه‌لکی کوردستان له‌شه‌ری ئه‌و صه‌دامه‌ شه‌روره، نه‌جاتی ده‌بوو، به‌هیوای خواتۆله‌مان له‌ خوین ریژان و کورد کوژان بستینی. - زوربه‌ خوشی یه‌وه، له‌و سه‌ر ده‌مه‌ی وا خه‌ریکی پیت‌چنی و هه‌له‌گیری ئه‌م نوسراوه‌ بوم، له‌ روژی ۹ مانگی ئاویری ۲۰۰۳ی زاینی دوای له‌نیۆ بردنی صه‌دام و ریژیمه‌که‌ی به‌چاوی خۆم له‌ میدیاکانی کوردی و عه‌ره‌بی‌دا دیم، له‌ شه‌قامی شاری به‌غا، عه‌ره‌بی رق‌له‌دل به‌لنگه‌کەوش له‌وینه‌ و دم و له‌وسی صه‌دام یان ده‌داو موجه‌سه‌مه‌که‌ی صه‌دام که له‌ مه‌یدانی فیرده‌وسی به‌غا، به‌ هه‌للآو هوریا‌ی خه‌لک و یارمه‌تی ئه‌رته‌شی هاوپه‌یمانان: ئه‌مریکا و ئینگلیس به‌په‌ت راکیشرا خوار و لاقیان له‌ قوونی یه‌وه ده‌ ره‌یناو ملیان پساندو شکاند، خه‌لکی به‌ نالچه‌ی کەوش له‌دم و فلچی یان ده‌دا و جوین بارانیان ده‌کرد، (شه‌پوئل).

کرد ئه‌وه‌ی دوروازه‌ی خه‌له‌ب

خودای دل لاوین سپاست ده‌که‌م که به‌ چاوی خۆم روخانی صه‌دامم دی ئوخه‌ی که‌ئو زالمه، مارزه‌ نه‌ما و کورد رزگاری بو - به‌لی صه‌لاحدین له‌ موسله‌وه‌ روی کرده شاری خه‌له‌ب و خه‌لکی خه‌له‌ب و ئاپوره‌ی خه‌لک ده‌روازه‌یان بو‌کرده‌وه و صه‌لاحدین قاره‌مانانه، چووه‌ نیوشارو قازی دیمه‌شق که‌ نیوی محیدین بوو له‌ قه‌سیده‌یه‌ کدا وتی: «ئه‌ی سولتان! شیریی برای تو، ده‌ روازه‌ی خه‌له‌بی له‌ مانگی سه‌فه‌ر بو

کردیته‌وه، به بیرورای من، دواژۆ پیرۆز و درخشان تری له مانگی ره‌جه‌ب، بوزت بوّده خوا و پیرۆزی و سهر که‌وتی گه‌ره‌تر و گرینگتر، چاوه روانته، دیاره، گرتنی شار و قه‌لای (بیت‌المقدس) به ده‌س دیتی - وه روۆری له شاعیرانی دیکه‌یش له‌و بابته‌وه به‌شان و شکۆی صه‌لاحدین‌یان هه‌ل و تووه و له دوا روژیشدا ئه‌و‌پیش بینییانه، به‌دی‌هات و سولتانی کورد، قودسی گرت.

کراک: له‌و سهرده‌مه‌ی که صه‌لاحدین له ده‌وری موسل بووه، خاجداران ده‌رفه‌ت ده‌بن و قه‌لای (حه‌سه‌س جه‌لده‌ک) له ده‌س‌دار و ده‌سته‌ی صه‌لاحدین ده‌ردینن، صه‌لاحدین وه‌ختی له‌وه ئاگاداره‌ بی، له گه‌رانه‌وه له‌هه‌لب، له ۲۴ ئوت ۱۱۸۳ ده‌چیته‌ دیمه‌شق و له ویوه به ئوردۆن‌دا ده‌رواو له نیژیکی (عین‌جالود) توشی ژماری له مه‌سیحیان ده‌بی، که رابه‌ره‌که‌یان (ئونفرۆای چواره‌م) کوری (ئاتیه‌نیت) که به مه‌له‌که‌ی ماوه‌رای [ئوردۆن و کراک] ناودار بو، شهر روی‌دا و له‌و شهره‌دا (به‌هائه‌دین) موشی تایه‌ت و کاره‌سات نوسی صه‌لاحدین سولتانی کورد، شه‌هید کرا (به‌هائه‌دین کورد بووه‌و له ۱۱۴۵ له موسل له‌دایک بووه‌و له‌وی خویند ویه‌تی و له پاشان له‌به‌غا خویندنی ته‌واو کردوه و له ۱۱۷۳‌وه، چۆته‌وه موسل و خریکی ده‌رس و تن بووه‌و له پاشان بوته‌هاریکاری سولتانی کورد، له جه‌نگ و شه‌روانی‌دا. - صه‌لاحدین به‌له شکرۆ زور له دیمشق، میسر و جه‌لب و ه. به‌سوارانی شه‌روانی کوردی ئامید (Amide) ، ماردین، سنجار (شه‌نگار) و جه‌لب هاته‌سهر کراک و له ۱۰‌ی مانگی ژوئییه‌ی ۱۱۸۴ شاری کراکی گرت و به‌دادی (رونۆ دوشاتیون) گه‌یی و به‌ده‌سی، خویی دوله‌تی ده‌کا (په‌ره‌ی ۲۶۲ ئالبیر شاندۆر). چونکا و تبوی: ده‌مه‌وی جه‌نازه‌ی (موباره‌کی) پیغه‌مبه‌ری (ئیسلام) ده‌ریتم و بیخه‌مه سه‌ندوقی لای خوم تا موسولمانان بو‌زیاره‌تی ئه‌و بیته‌ ئیره‌و باج و خه‌راج به‌من بده‌ن. (۱۹۷ تا ۲۱۱ ئالبیر شاندۆر). - صه‌لاحدین جه‌لبی داده‌س مه‌لیک زاهیری کوری (۲۱۹ ئالبیر) و به ۶۰ هه‌زار سواری شه‌روان بو‌گرتنی ته‌به‌ری‌یه،

حیته‌ین و سهر چاوه‌ی ئاوی سه‌فوره و قه‌لاکانی، وه‌گشت ئه‌وانه و هه‌روا ئه‌و شارانه و عه‌کا، صه‌یدا، (قبة النصر)، یافا، صور، غزه‌ی گرت. به‌هائه‌دین ده‌نوسی «خوا دلی کافرانی له‌مه‌ترسی ته‌ژی کردبوو، خویان پی‌ی رانه‌ده‌گیرا» (ئالبیر شاندور) ده‌نوسی: به‌هائه‌دین راست نوس بووه.

عیماده‌دین له‌و باب‌ه‌ته‌وه، ده‌نوسی: «مه‌سیحیانی په‌یره‌وی ئایینی ۳ خودایی»، گرفتاری ئاگری عه‌رزو ئاسمان بیون. صه‌لاحدین عه‌کای داده‌س مه‌لیک ئه‌فه‌لی کوری خوی و صه‌لاحدین خوی به‌له‌شکروه‌وه روی کرده: هه‌ریمی فه‌له‌ستین، لیدا: Lydda، ره‌مله، یافنه (بیت‌اللحم)، هه‌رون hebron (که مه‌رقه‌دی حه‌زرتی ئیبراهیم خه‌لیل له‌وی‌یه)، حه‌له‌ب، عه‌سقه‌لان و گشت شار و قه‌لاکانی دیکه‌ی ئه‌و ناوه‌ ناوه‌ی گرت (په‌ره‌ی ۲۴۳ و ۲۴۸ و ۲۵۶ و ۲۶۱ - ئالبیر شاندور) پیوسته‌ بلین صه‌لاحدین له‌وجه‌نگانه‌دا سهر و کاری له‌گه‌ل که سانی وه‌ک (کنراد دومونفرا) بووه که بی به‌لینی وه‌ک خوی نه‌بووه، که چی (ئالبیر) ده‌نوسی: صه‌لاحدین له‌سهر قه‌ول و به‌لینی خوی سور و به‌وه‌فا و به‌لین نه‌شکین بوو (په‌ره‌ی ۲۷۸ - ئالبیر). - نوکته: (ئالبیر شاندور) ده‌نوسی: چون ریشارد شیردل پاشای ئینگلیس ده‌یزانی به‌شهر ده‌ره‌قه‌تی صه‌لاحدین نایی به‌ناچار بو‌ناشتی کردن ناردیه‌لای سولتان صه‌لاحدین و رای‌گه‌یاند: ئاماده‌م شازاده‌خانم (جوئانا leanne) ی خوشکم که بیوه‌ژنه، له‌مه‌لیک عادل‌ی برای تویی ماره‌بکه‌م و مه‌لیک عادل له‌ولاتی ئور شه‌لیم سه‌لته‌نه‌ت بکا و بو‌ماره‌یی خوشکیشم، ئه‌و به‌شه‌له‌به‌ستینی فه‌له‌ستین که تازه‌گرتوتانه، له‌گه‌ل عه‌کا، ره‌مله، ئه‌رسوف، یافا و ویرانه‌کانی عه‌سقه‌لان، به‌ئیمه‌ی بده‌نه‌وه، به‌م جو‌ره‌خوشکی پاشای ئینگلیس و مه‌لیک عادل، برای سولتانی کورد، سولتانی میسر، سوریه و نیودو روان (بین‌النهرین) و نه‌جد، به‌لوتف و مروفانی صه‌لاحدین و ریشارد شیردل ده‌بنه‌مه‌له‌که و پاشای ئور شه‌لیم، به‌لام‌حه‌یف و مخابن له‌و سه‌رده‌م و کاته‌شدا هه‌ر وه‌ک ئه‌م روژگاره‌پیکه‌وه‌سازان و ناشتی، کاری سه‌خت و دژواربووه.